

netop regnet ud fra de nuværende høje Priser, tør sikkert ingen benægte: det betyder kun en Tilbagevendt til Gennemsnitspriserne for 1909 og 1910, de to første Aar efter de nye Love, eller et Fald svarende til den Stigning, der faktisk var i Aaret forud for Aflæggelsen af det Aars Regnskab, hvorpaa Ekspropriationen her er tænkt gennemført (jfr. Bilag III, Kolonne 6).

— — Ja, ikke blot at Faldet let kan tænkes, det er jo tilsigtet!

Hensigten med Ekspropriationen.

I sin Slutningsbemærkning under Sagens Behandling i Folketinget betoner Ordføreren for Forslagsstillerne, at det er „Forslagets Hensigt at skaffe Befolkningen billigt Sukker“;*) — hvor billigt, er ikke direkte sagt, men i nævnte Slutningsbemærkning siges dog, at den tilsigtede Billighed „sagtens“ lader sig gennemføre med et Offer af $6\frac{3}{4}$ Mill. Kr.

I Aaret 1911 har Forbruget udgjort $106\frac{1}{2}$ Mill. kg eller 213 Mill. Pd. (jfr. Bilag II, Kolonne 9), og de $6\frac{3}{4}$ Mill. Kr., der tænkes ofrede, svare da til godt 3 Øre pr. Pd. — Det giver nu ikke en Gang nogen overvættets stor Prisbillighed, og regne vi som det for Hensigtens Opnaaelse heldigste Tilfælde, at de nuværende høje Priser paa Verdensmarkedet holde sig, kan Staten uden positivt Tab eller Tilbagegang ofre (se Opgørelsen Sp. 2659):

Udbyttet det paagældende Aar	3,150 Mill. Kr.
Henlæggelsen — —	1,305 ” ”
Sparet Tantieme (?) —	0.200 ” ”
	4.655 Mill. Kr.
÷ Rente $3\frac{3}{4}$ pCt. af 45 Mill.	1.687 ” ”
	altsaa ca. 3 Mill. Kr.,

idet $3\frac{3}{4}$ pCt. maa anses for den absolut laveste Rente, Staten kan skaffe Pengene til. Af de $6\frac{3}{4}$ Millioner maa Staten altsaa nødvendigvis tabe $3\frac{3}{4}$ Millioner, og saa er der endda intet som helst tilovers til Imødegaaelse af Prisfald paa Verdensmarkedet; — de $3\frac{3}{4}$ Millioner maa med andre Ord blive Statens Tilskud til Borgernes billige Sukkerkøb, og paa de $106\frac{1}{2}$ Mill. kg, Forbruget udgør, bliver Tilskuddet altsaa $3\frac{1}{2}$ Øre pr. kg. — De $106\frac{1}{2}$ Mill. kg indeholde ganske vist ogsaa Forbruget af fremmed Sukker, men det forandrer ikke Sagen, thi naar Staten fremtvinger en Underpris overfor Verdensmarkedet, kan der selvfølgelig intet fremmed Sukker indføres til disse lavere Priser, og Staten maa da levere hele Forbruget.

Et saadant Tilskudssystem til Gunst for Sukkerforbrugerne finder Flertallet i højeste Grad forkasteligt og udemokratisk; thi $3\frac{1}{2}$ Øre pr. kg vilde for de i Bilag VIII anførte Forbrugsmængder pr. Husstand give f. Eks. for:

En Gaardmandsfamilie	7 Kr. 16 Øre.
„ Husmandsfamilie	3 ” 93 ”
„ Landarbejderfamilie	3 ” 31 ”

for Befolkningen som Gennemsnit bliver Tilskuddet endnu større end for Gaardmanden, og for den egentlig velhavende Befolkning endnu langt, langt større, saa-